

Romanlar Ve Doktorlar

— sahara · 25 Aralık 2022

En iyi arkadaş kitaptır. Kitaplar sayesinde edinilen dostluklar maddi değerlerle ölçülemez. Kitapların büyüdü dünyasına daldığımda tüm sorunlarımı unuttur zamanın nasıl geçtiğini fark edemem. Kitap kahramanlarıyla bütünleşirim... Ruhum huzura bulur, sıkıntılarım kaybolur.

Raskolnikov'un onulmaz iç sıkıntısını dinlerim kendi sesinden. Aynı cinayeti ben işleyebilir miydim soğukkanlılıkla? Onun kadar vicdan azabı ile yaşayabilir mi insan uzun süre? Böylesi sorulara yanıt arama tedirginliğiyle dalar giderim Dostoyevski'nin Suç ve Ceza'sında. Daha nice roman kahramanlarıyla bütünleştim. Sayıları yazsam sayfalar tutar! İnce Mehmet olup dağlara çıktım Köroğlu gibi Yaşar Kemal'in destansı anlatımıyla İnce Memed 'inde...

Bazı romanları okuduğumda gözlerimden yağmur gibi yaşlar dökerek ağladım. Genç Wertherin Acıları'nın bitirdiğimde ağladığım gibi. Yaşamak ve Ölmek Zamanı romanının finalini unutabilir miyim? Kelebek romanın kahramanına ise öykünmüşüm: İnsanın özgürlük için nasıl zorlukları yendiğinin anlatımı bana zorluklar karşısında sonuna kadar mücadele etme ruhunu vermiştir dersem abartı değil.

Hangi ortamda olursa olsun tanıştığım kişilerle sözü kitaplara getirmek gibi bir alışkanlığım var. Tanıştığım kişi kitaplarla mesafeli değilse dostluk pekişir hemencecik. Sohbetin içtenliği doruk yapar kısa sürede.

Kitapsever arkadaşlarla kitap alış veriş başlar. Bir türlü edinemediğim kitaplar varsa tanıştığım okuma sevdalısı dostla elimi yüzümün bir tarafına kapatmaya gerek kalmaz. Dostlar arasında teklif olur mu hiç? Hemen edinemediğim kitapları iade edilmek koşuluyla isterim. Ben de seve seve veririm dostumun beğendiği kitapları kitaplığımdan. Bana kitap hediye edildiğinde aşk denize yeni dalan

yaşamının baharındaki gençler kadar sevinirim. Ben de arkadaşlarıma kitap hediye ettim çok kere Onların da hediye bir kitap sahibi olmanın sevincini yaşadıklarından kuşku yoktur.

Ve kitaplar üzerine sohbetin güzelliğini bilmem ki, nasıl anlatmalı! Covid-19'u kazasız atlattık. Çok zor ve acı günler yaşattı dünyayı titreten bu adı yok olası afet. Genç yaşlı demeden canlar kaybedildi. Coronaya karşı tedbirlere sıkı sıkı uyarak yakayı sıyırdık derken eşim solunum yollarına musallat olan rahatsızlık ve öksürüklü uzun süre cebelleşti.

Aynı rahatsızlığa yakalandım ben de. Gerçi fazla rahatsız olmadım lakin bir türlü de öksürüğü terk etmedi boğazımı. Ve sağlık ocağına gittim. Ocağıma da yeni atanan genç kadın aile doktoruyla karşılaştım. Karşımda güzel bir insan oturuyor ve gülümsüyordu. En yakınını görmüşçesine karşındım!

İlk karşılaştığım insanların karşısında köy çocukluğumdan miras kalan utangaçlığım hükmetti duygularıma. Doktor hanım konuşmamı bekliyordu şaşırarak! Tutukluğum uzun sürmedi. Konuşacağım kelimeleri sıraladım arka arkaya. Roman kahramanları yetişti imdadıma.

"Boris Pasternak'ın 1958 yılında Nobel Ödülü kazandığı Doktor Jivago romanda anlatır roman kahramanı Jivago: Annemden bana kalp ağrısı ve balalayka kaldı..." Bu sözlerle diyalogu başlattım. "Bana da mesleğimden unutamadığım birçok unutamadığım güzel anılarla beraber bir de boğaz ağrısı kaldı. Her yıl kış mevsiminde kronikleşen öksürükle beraber falanjist hastalığım yalnız bırakmaz boğazımı. Romanın aynı zamanda Oskar kazandığını da bir çırpıda söyledim." Doktor hanımın gözleri iyice ışıdı.

"O romanı aldım bende. Yakında okuyacağım. Bu günlerde Oğuz Atay'ı okuyorum. Kalın bir kitap. Biraz tıklandım. Romanı bir türlü bitiremedim. Yakında bitireceğim."

"Durun tahmin edeyim siz Tutunamayanlar'ı okuyor olmalısınız" dedim. Gülümsedi genç doktor! "Oğuz Atay'ın İTÜ hocası olan Profesör Hüseyin İnan'ın hayatını anlattığı Bir Bilim Adamının Romanı'nın da çok güzel olduğunu söyledim." Doktorumuz kitap okumanın yaşamının olmazsa olmazları arasında olduğunu okuduğu kitaplardan örnekler vererek anlattı. Kısa sürede kırk yıllık dost gibi olmuştuk! Sanat, edebiyat nelere kadirsin!

Doktor hanım ağzımı açtırarak boğazıma baktı. Kalabalıklardan uzak durmamı salık verdi. Dedelerinin Bulgaristan geldiğini anlattı. Batıdan gelen soydaşlarımızın ülkemizin kalkınmasına büyük katkı sağladıkları bağlamında içtenlikle sözler ettim. Konuşma hayli uzadı. Kitaplar sayesinde yeni edindiğim kitap dostumum yanında ben rahatsızlığı, doktor görevini unutmuştu. Ayrılık zamanı çoktan gelmişti. Karşılıklı güzel dilekler dileyerek neşeyle aile hekimliğinden ayrıldım.

Bu yaz kitap dostu bir doktorla daha tanıştım. Kitaplarla ilgili yaşadığım güzelliklerin tamamını anlatsam kalın bir roman ortaya çıkar. Yaza dönüp tıpkı sağlık merkezimize yeni atanmış olan beni mutlu eden hafızamda yer tutan tatlı sohbet benzeri bir sohbeti anlatmaya başlamak hoş bir olgu benim için.

Her ne kadar sağlıklı olursa bile bir insanın ellili yaşlarında en az bir kez koronoskopi, endoskopi yaptırması gerekir der doktorlarımız. Ellileri geçeli yıllar oldu. Eşimin de ısrarıyla malum işler için ilçe doktorundan randevu aldık eşimle.

Karşılaştığımız doktor kibar, dostça konuşan güzel bir insandı. Gerekli tahlilleri yaptırıldı. Kısa bir süre için gün aldık. Belirtilen gün özel hastahanelere has ilgiyle gerekli müdahaleler yapıldı. Aynı odada eşimle karşılıklı yatarken doktor hanım yanımıza geldi. İçtenlikli sözler etti. Durumuzu anlattı. İkiniz içinde : "Çok çaba harcadım, barsaklarınızı iyice temizledim. Donuma kadar terledim!" donuma kadar

terleme sözü dudaklarımızda muzip bir tebessüm oluşturdu. Tahlil sonuçlarının çıkması için iki hafta süre verildi.

İki hafta sonunda yine doktorumuzun yanındaydık. Tahlil sonuçlarının temiz çıkmasına sevindik. Doktor hanıma önerimi söyledim bir solukta:

“İlginize teşekkür ederim. Sizin gibi güzel bir değeri tanımakla çok çok mutlu oldum. Küçük bir hediye vermek isterim emeklerinize karşı. Emeğe saygım sonsuz... Okumak isteyip şu anda edinemediğiniz bir kitap adı söyleyin. O kitabı alıp size hediye etmek isterim.” Doktor hanımın zaten güleç olan yüzünde güller açtı adeta. Teşekkür etti. Evinde elinin altında okunacak çok kitabı olduğunu; ayrıca sesli kitap dinlediğini söyledi. Benden bir şey rica etti:

“Bana alacağın kitap yerine bir gence bir kitap al ve hediye et!” dileğini severek kabul ettim. Eşimle benim sağaltmak adına çok çalıştığını; “donuma kadar terledim” sözünü bir kez daha söyleyerek dudaklarımızda tatlı birer tebessüm bırakmayı da ihmal etmedi. Sağlıklı olmanın güzel haberleri ve güzel bir insanla tanışmanın mutluluğuyla hastahaneden ayrıldık.

Güzel yurdumun güzel insanların okumayı hobi değil insana ekmek kadar su kadar önemli olduğunu içselleştirmelerini diledim yaşadığım yıllar içinde. Okuyan insan aydınlanır. Aydınlik yarınlara ise ancak yetesiye aydınlanmış kuşaklarla ulaşılır. Böylece kitaplar ruhuma huzur verir, güzel dostlar kazandırır ve de kitapları sevdirmek çabamla insanımızın aydınlanma yolunun döşenmesinde bir taşla da olsa katkı sağlarım huzuruyla daha çok okumalı daha çok kitap edinmeli diyorum... Çünkü insanımızın aydınlanmaya ekmek kadar su kadar gereksimini olduğu gerçeği hiç ama hiç yadsınamaz.